

Sygn. akt V GC 449/15/upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Dzierżonowie Wydział V Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR J. Dams

Protokolant: S. Poborczyk

po rozpoznaniu w dniu 14 października 2015 r. w Dzierżonowie na rozprawie sprawy

z powództwa :

(...) w K.

przeciwko:

(...) -SERWIS sp. z o. o. w Ś.

o zapłatę 879,35 zł

I. oddała powództwo

II. zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów procesu

Sygn. akt V GC 449/15/upr

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 9 marca 2015r., złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, (...) w K. domagał się od (...) - SERWIS sp. z o.o. w Ś. zapłaty kwoty 879,35 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu żądania podał, że podstawę dla niego stanowi zawarta przez stronę pozwaną z (...) S.A. w W. umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych, z tytułu której pozwana zalega z zapłatą należności głównej w kwocie 793,78 zł oraz odsetek za opóźnienie w kwocie 85,87 zł. Strona powodowa nabyła tę wierzytelność na podstawie umowy cesji z dnia 16 grudnia 2014r.

W stosunku do tak określonego roszczenia Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie wydał w dniu 18 marca 2015r. nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. (...).

Strona pozwana zaskarżyła w/w nakaz sprzeciwem, wnosząc o oddalenie powództwa w całości. Podniosła zarzut potrącenia kwoty objętej pozwem z roszczeniem pozwanej wobec zbywcy wierzytelności ((...) S.A. w W.) o zwrot nadpłaty w kwocie 793,78 zł. Wyjaśniła, że wskazana nadpłata wynika z dokonanej przez cedenta korekty jednej z wystawionych przez niego faktur Vat, przy czym cedent nie tylko nigdy nie zwrócił pozwanej tej nadpłaty, ale i nie uwzględnił jej w rozliczeniu stanowiącej przedmiot pozwu noty księgowej, o co wielokrotnie wносиła pozwana, składając stosowne oświadczenia o potrąceniu. Nadto zdaniem pozwanej odsetki z tytułu opóźnienia w zapłacie tej noty nie powstałyby, gdyby cedent we właściwym czasie uwzględnił jej oświadczenie o potrąceniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W 2012r. (...) – SERWIS sp. z o.o. w Ś. była związana z (...) S.A. w W. umową o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Z wykonywaniem tej umowy wiązało się prowadzenie kilku kont rozrachunkowych. W ramach jednego z nich operator wystawił w dniu 5 maja 2012r. fakturę Vat na kwotę 4 757,38 zł, płatną do dnia 19 maja 2012r.

Strona pozwana zrealizowała w/w płatność przelewem w dniu 22 maja 2012r.

(dowód: umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z 31.01.2011r.,

k.81-82;

zeznania świadka W. K., k.113;

faktura Vat nr (...) z 5.05.2012r., k.13;

potwierdzenie realizacji przelewu z 22.05.2012r., k.14)

W dniu 9 lipca 2012r. (...) S.A. skorygowała w/w fakturę Vat nr (...) z 5 maja 2012r. w ten sposób, że pomniejszyła, ją o kwotę 2 501,47 zł.

Powstała w ten sposób nadpłata została w części co do kwoty 1 707,69 zł zaliczona na poczet należności z faktury Vat nr (...) z dnia 5 czerwca 2012r. Zatem na koncie pozwanej pozostała napłata w kwocie 793,78 zł.

(dowód: faktura Vat korygująca nr (...) z 9.07.2012r., k.14;

faktura Vat nr (...) z 5.06.2012r., k.16)

W dniu 27 kwietnia 2012r. w ramach innego konta rozrachunkowego (...) S.A. wystawiła notę księgową nr (...) na kwotę 2 109,77 zł z tytułu obciążającej pozwaną kary umownej.

Strona pozwana nie kwestionowała tego zobowiązania i w dniu 1 października 2015r. zrealizowała na jego poczet przelew w kwocie 1 305,99 zł. Jednocześnie domagała się, by pozwana rozliczyła pozostałą należność z noty w kwocie 793,78 zł z nadpłatą na drugim koncie rozrachunkowym w tej samej kwocie.

Operator akceptował takie rozliczenie w rozmowach telefonicznych.

(dowód: nota księgową nr (...) z 27.04.2012r., k.97;

potwierdzenie przelewu z 1.10.2012r., k.17, 112;

korespondencja e-mail z 10.2012r. i 05.2013r., k.19;

zeznania świadka W. K., k.113)

W dniu 16 grudnia 2014r. (...) S.A., będąca następcą prawnym (...) S.A. w W., zbyła (...) w K. wierzytelność w kwocie 864,26 zł, wynikającą z noty księgowej nr (...) (793,78 zł) i not odsetkowych wystawionych w związku z zaległością z tej noty (85,57 zł).

(dowód: umowa o przelew wierzytelności z 16.12.2014r. wraz z wyciągiem z

listy dłużników, k.67-71)

W lutym 2015r. strona powodowa wezwała pozwaną do zapłaty zaległego zobowiązania w kwocie 876,92 zł.

Pozwana wyjaśniła powódce i ponownie cedentowi swoje stanowisko i pismem z dnia 25 marca 2015r. oświadczyła powódce o potrąceniu swojej wierzytelności z tytułu nadpłaty za fakturę z 5 maja 2012r. z będącą przedmiotem przelewu wierzytelnością z tytułu noty księgowej nr (...).

(dowód: wezwanie do zapłaty z 23.02.2015r. wraz z zał., k.52-53;

pismo strony powodowej z dnia 11.03.2015r., k.18;

oświadczenie o potrąceniu z 25.03.2015r.z dowodem nadania, k.11-12)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie podkreślenia wymaga, że strona pozwana broniła się w procesie konkretnymi i szczegółowymi twierdzeniami o okolicznościach faktycznych sprawy, co potwierdzały przedstawione przez nią dowody z dokumentów / kserokopii dokumentów. Natomiast strona powodowa ustosunkowywała się do nich jedynie w sposób oględny, wskazując, że skoro cedent nie dokonał żądanej kompensaty, to musi to oznaczać, iż nie było takiej możliwości z uwagi na istnienie dalszych zaległości pozwanej. Swoich twierdzeń nie poparła jednak żadnymi dowodami, przy czym nie dotyczą ich szeroko rozbudowane tezy dowodowe na k.38 (str.2 uzupełnionego pozwu). Nadto z zeznań W. K. wynikało, że strony uzgodniły istotną kompensatę telefonicznie jeszcze w 2012r., przy czym pozwana nie miała innych zaległości względem cedenta, na które ten mógłby zaliczyć sporną nadpłatę.

Opierając się zatem na zaoferowanych przez strony i przeprowadzonych w sprawie dowodach Sąd ocenił, że dochodzona w sprawie należność główna z noty księgowej nr (...) (793,78 zł) uległa umorzeniu wskutek oświadczonego przez stronę pozwaną potrącenia (art.498 § 2 k.c.). Oświadczenie w tym przedmiocie składane było wielokrotnie, w tym kilkakrotnie w formie pisemnej. I tak – pomijając uzgodnienia telefoniczne stron w przedmiocie kompensaty (za pozwaną występowała wówczas księgowa I. S.), już sam tytuł przelewu z dnia 1 października 2012r. pozwalał na interpretację, że wolą pozwanej była zapłata za całą notę księgową w drodze przelewu w kwocie 1 315,99 zł i uwzględnienia rozliczenia konta 6. (...)00.00. (...), na którym wystąpiła nadpłata. Następnie, w odpowiedzi na skierowane przez cedenta wezwanie do zapłaty, strona pozwana ponownie wyjaśniała (...) S.A. w e-mailu z dnia 29 października 2012r. (k.19), iż już 1 października 2012r. prosiła o przeksięgowanie nadpłaty na żądaną zaległość, przedstawiła szczegółowe wyliczenie i poprosiła o kontakt telefoniczny w razie wątpliwości. Pozwana nigdy nie otrzymała odpowiedzi na tego e-maila w żadnej formie. Ostatecznie – po sprzedaży wierzytelności przez cedenta na rzecz strony powodowej - pozwana w piśmie z dnia 25 marca 2015r. (k.11) po raz kolejny oświadczyła o potrąceniu swojej wierzytelności w kwocie 793,78 zł z wierzytelnością przelaną na rzecz strony powodowej. Oświadczenie to jest skuteczne względem cesjonariusza na podstawie art.513 § 2 k.c. Na tej podstawie należało ocenić, że dochodzona w sprawie wierzytelność w kwocie 793,78 zł z noty księgowej nr (...) uległa umorzeniu wskutek skutecznego potrącenia.

Przedmiot pozwu stanowiła także wierzytelność w kwocie 85,57 zł z tytułu odsetek za opóźnienie w spłacie należności z noty księgowej. Strona pozwana zarzuciła, że wierzytelność ta nigdy by nie powstała, gdyby cedent dokonał księgowania zgodnego z przeprowadzoną kompensatą. Strona powodowa nie odniosła się do tego zarzutu, w szczególności nie przedstawiła istotnych not odsetkowych i sposobu wyliczenia wynikających z nich należności. Zatem należało ocenić, że powódka nie udowodniła, iż żądana w pozwie kwota obejmuje odsetki nie mające związku z uwzględnionym przez Sąd zarzutem umorzenia wzajemnych wierzytelności stron wskutek potrącenia. Stąd także roszczenie co do kwoty 85,57 zł podlegało oddaleniu w całości.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, art.499 k.c. i art.513 § 2 k.c. orzeczono, jak w pkt I sentencji wyroku z dnia 14 października 2015r.

O kosztach orzeczono na podstawie art.98 § 1 i 3 k.p.c. Zasądzona tytułem kosztów procesu kwota 180 zł obejmuje poniesione przez stronę pozwaną koszty zastępstwa prawnego wg minimalnej stawki.